

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 79**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

779

Kalum 28 Nov. 1702.

Min kära vän!

Nätt och jämt hemkommen
sätter jag mig till att skrifa.
Jag är mycket nöjd med resan,
jag for af på Tirsdag i säll-
skap med Palborg, som skry-
tte Stockholm i skolan för sin
skolbaks skull, och hela da-
garna både Onsdag från 10 för-
midlagen, till 11 kvällen och
liksom Torsdag var jag med
Lundla och det gick allt godt, som

i forna tider så vi kunde tala
om delning. Master Georgina
såg jag och, annars ingen. Det
tyckte allt i mig att fara till
Warburgs, men jag ville ej. Natur
ligtvis kommer det ut, att jag varit
i Kochholms
slott, men om jag ej uppsökt nå-
gon kan ju ingen bli skädd, så
förstå de ju, att det bara var för
affärer.

Hos Stilles var jag, det skall du
ha riktig tack för att du rådde mig
ty det lär ej finnas i Göteborg, som dot-
tern här sade. Han skall göra Kungens
sann komma efter till Göteborg. Apropos
det så det lär jag skref om en treje

var bara ren äkta försviflaen öfver
att jag hade så ont. Jag tyckte ett par
dagar, att det skulle bli rent omöjligt
att fara alls. Jag tal naturligtvis ej ut-
ten här. Men inte vill jag ha någon an-
vars och skulle nog bli den första,
^{Till alla andra}
som sade nej ^{st. o. m.} till Fröjda!! Men
du kan nog förstå, att det kan se svart
ut. att dra ut på en långtur, så beundrar
ont för hvarje steg, och jag tyckte att jag
burade dig på allt näje. Det var bara
kärlek det och intet annat. Emellertid
har jag försökt med en provisorisk köj-
ning nu under resan, och det var rätt
välgörande. Stille som var en klok och
snäll man trodde och att det knappt

* Jag tänkte närmast på att du för ett par år
sedan hade stått möte med Sire Moynis i Florey

kunde vara alldeles fel än en illa
gjord sak från början. Tänk om det
hjälpste, då skulle det Törkända bli du,
som finge slita med att följa mig.

Jag har blifvit så rik i Kvätt, minniga
danska och svenska honorar ha kommit.
Bajesen har tryckt en Jerusalem i en liten
upplaga och den andra delen måtte ha va-
rit större än i fjöl, med allt blef det
13,900 Kr. från båda hållen. Det är lika myg-
ket, som hela min närvarande förmögen-
het. Det var en 1500^l mer än jag väntat
mig. Du vet hur det nåes det vara
rik, det är härligt. Det är för
resten mycket lätt för mig att
tjåna pengar nu för tiden, men

att få behålla och spara, det är
närre. Men du skall få se
att jag till sist reder mig utan
alla Nobelpris.

Det var roligt, så vi båda kom-
ma i tidningarna i samma artikel
efter Karls födelsdag. Dessa verser
voro mycket bra. Så bra, att
han var nöjd med porträttet. Det
är verkligen treffligt. Det var och
så roligt med Ellen Key. Har
vi på något sätt tagit upp oss.
Men gottgjörort våra synner
Det måste varit Betty, som
varit diplomatisk, eller och
har väl någon i utlandet berättat

dig. Franzos Kuske.² Ja jag
menar nog, att en svensk också
kunde ha berättat dig, men det
skulle väl ej ha haft nå stor
verkan.

Glödd var det mer. Ja bara
det, att jag är trött nu och
skall snart gå till nå och inom
gou börjar jag den stora pack-
ningen. Jag har bättre hopp
för bakken nu än förut i
häst. Det är pengarna
fjärskas, som stärkt mitt
mod. Så jag får den tycker
jag, att det andra får bäras.
Det viktigaste är ut vara,

rofpri en tid. Och naturligt-
ligen skall också resan
smaka på ett annat sätt
så jag, inte behöfver tänka, att
om jag nu föreläsar för nys-
ket, kan jag stå på bar bakke nästa
år. Det är verkligen under-
bart att få fara ut efter en bok.
Jag har alltid rest före en bok,
och alltid måst studera. Det ger
dock sitt behag äfven detta, och det
skall bli roligt till våren, då vi skola
forska efter Gerdaf edolf i Tyrkland.
Jag tycker äfvelä jag, att Gejers-
stam är utmärkt, men inte bryr
jag mig om om den ej tycker

omr hans bok. Det var nog med
honom som med Gleidenstams
Laukte Brigitta, ett böcker, som
de länge tänkt på till sist blefvo
skrifva i en slags löflau med mig.
Det är mycket dunt, och det gör
mig ingenting och affären ej
slår väl ut.

Detta är nu sista brefvet.
På elländag står du och ser
bedsen ut på perrongen, men
du är nog glad inom dig inte
samt och vi skada ha det så
förtjuronde. Du är väl inte sjuk
fastän du var yr. I så fall är det
häst resa, så blir du frisk. Gute
behöfver du jels. Du feyter jiu aldrig
till omr elländag min älskade
reskaurat! Din Selma